

Ph n 16

Th B y Ngày 27 Tháng 10 N m 2012

11:57 êm

Mt trong nh ng i u t i ch sách là chúng có th nh rõ và g i g n nh ng kho ng i nh t nh c a nh n v t thành t ng ch ng. i u ó r t h p d n, vì b n không th làm th trong i th c. B n không th ch m d t m t ch ng, b qua nh ng i u b n không mu n r i m n ch ng mà b n th y phù h p v i mình h n. Cu c s ng không th chia thành ch ng... ch có th chia thành giây phút. T t c nh ng s ki n trong i x y ra n i t i p nhau mà không có kho ng tr ng, nh ng trang b khuy t hay nh ng quăng ng t ch ng, vì cho dù b t c chuy n g i x y ra, cu c i v n trôi i, nh ng l i nói v n tuôn ra, nh ng s th t v n hé l b t ch p b n có thích chúng hay không. Cu c s ng không bao gi cho phép b n d ng l i k p h t th .

Tôi c n m t quăng ng t ch ng. Tôi l y h i m t chút, nh ng không bi t ph i làm th nào.

“Nói gi ó i,” Holder nói. Tôi v n ang ng i trong lòng c u, trong vòng tay c u. u tôi ng lên vai c u hai m t nh m nghi n. C u y t m t bàn tay lên sau gáy tôi, mi ng k sát tai, ôm tôi th t ch t. “Xin c u. Hãy nói gi ó i.”

Tôi không bi t c u y mu n tôi nói gi n a. C u y mu n tôi gi v kinh ng c ? S c? Hay c u y mu n tôi khóc. Mu n tôi ph i gào thét? Tôi không th , vì tôi v n ang c g ng t i p thu nh ng gi c u y v a nói.

“C u ã m t tích trong su t m i ba n m qua, Hope .”

L i c a c u y c l p i l p l i trong u tôi nh m t o n ghi âm dang d .

“M t tích.”

Tôi hy v ng ý c u y là m t tích theo ngh a n d , nh ki u c u y ã thi u v ng tôi trong su t nh ng n m qua. Nh ng ch c là không ph i. Tôi có th th y ánh m t c a c u khi nói lên nh ng l i ó, c u y không mu n nh c n chúng chút nào. C u y bi t nó s gây ra cho tôi chuy n gì.

Có th Holder th c s mu n nói m t tích theo ngh a en, nh ng l i quá b i r i. H i ó c hai còn quá nh , ch c c u y không nh chính xác trình t các s ki n. Nh ng quăng th i gian hai tháng qua loang loáng hi n l i tr c m t tôi,

m i th v c u... nh ng nh n cách, nh ng tâm tr ng thay i th t th ng cùng nh ng l i nói bí n hi n lên th t rõ ràng. Nh cái êm c u y ng ng ng c a phòng tôi và nói ã tìm tôi su t c c u c i. C u y ã nói th t v i u ó.

Hay cái êm u tiên ng i ngay trên ng b ng này khi c u y h i tôi có s ng vui v không. C u y ã lo l ng v nh ng gì x y ra cho tôi su t m i ba n m qua. Ý c u y úng là nh th , khi mu n bi t li u tôi có h nh phúc đ i mái nhà hi n t i.

Hay cái ngày c u y không ch u xin l i tôi vì cách hành x trong quán n, ch nói r ng c u y hi u i u gì gây khó ch u nh ng không th nói cho tôi bi t. Lúc y tôi không b n kho n, vì c u t ra r t chân thành r ng m t ngày nào ó s gi i thích cho tôi. C ng n ki p tôi c ng không th oán c t i sao c u y l i s ng s nh th khi nhìn th y chi c vòng ó trên tay tôi. C u y không mu n tôi là Hope, vì bi t s th t s khi n tôi au n.

C u y ã úng.

“C u ã m t tích su t m i ba n m qua, Hope .”

Cái t cu i cùng trong câu nói khi n tôi rùng mình. Tôi t t ng ng u kh i vai Holder và ng c nhìn. “C u v a g i mình là Hope. ng g i nh v y n a. ó âu ph i tên mình.”

Holder g t u. “Mình xin l i, Sky.”

Cái t cu i cùng trong câu nói ó c ng khi n s ng l ng tôi rùng mình. Tôi tr t ra kh i lòng c u ng đ y. “C ng ng g i mình nh th .” Tôi c ng quy t. Tôi không mu n c g i là Hope hay Sky hay Công chúa, hay b t c th gì khi n tôi không ph i là chính mình. Tôi b ng c m th y trong mình có r t nhi u con ng i khác nhau nh p vào thành m t. M t ng i không bi t b n thân là ai, thu c v n i nào, i u ó phi n ph c thay. Ch a bao gi tôi th y l c l ãng th này, gi ng nh không có b t c ai trên i có th khi n tôi tin t ng. Th m chí tôi c ng không th tin t ng vào ký c c a chính mình.

Holder ng lên, c m tay tôi và nhìn xu ng. C u y ang quan sát, i tôi ph n ng. C u y s th t v ng thôi, vì tôi s không ph n ng gì h t. Không ph i ây. Không ph i b y gi . M t ph n trong tôi mu n òa khóc khi c u y ôm l y tôi và thì th m “ ng lo” vào tai. M t ph n khác l i mu n thét lên, ánh c u y vì ã l a đ i. Ph n khác n a l i mu n c u y ti p t c l i cho b n thân vì ã không ng n l i i u x y ra t m i ba n m tr c. Nh ng ph n r t l n trong tôi l i mu n m i suy ngh ó tan bi n h t. Tôi mu n tr l i tr ng thái không c m th y gì. Tôi nh c m giác tr ng r ng tê li t kia.

Tôi rút tay ra, b t u i v xe. “Mình c n m t quãng ng t ch ng,” tôi nói v i chính mình h n là v i c u.

Holder theo sát phía sau tôi. “Mình th ậm chí ch ờng hi ểu i ểu ó ngh ĩa là gì.” Gi ờng c ười y ầu kh ỏi. C ười túm cánh tay ng ười tôi l ại, ch ờng h ết m ột m ột h ết m ột xúc c ả tôi th ậm nào, nh ờng tôi h ết ra và quay l ại nhìn th ờng vào khuôn m ặt y. Tôi không mu ốn c ười h ết th ậm, vì tôi c ờng ch ờng bi ết mình c ờng th ậm th ậm nào. Lúc này tôi ờng tr ị qua m ột lo ột nh ờng cung b ề c ờng m ột s ố trong ó hoàn toàn l ịch m. H ết thù, s ết hãi, ầu bu ồm và hoài nghi c ờng ch ờng th ậm trong tôi, tôi mu ốn ch ờng ng ười l ại. Tôi ch ờng mu ốn ch ờng đ ết đ ết nh ờng c ờng m ột xúc ó, vì th ậm tôi ki ờng chân ô m ột l ịch m ột c ười và hôn lên môi c ười. Tôi hôn th ậm m ột m ột li t, v ết v ết vì mu ốn c ười ph ết n ười l ại, nh ờng Holder không làm th ậm. C ười không hôn ập tr ị. C ười t ết ch ờng i ết giúp tôi xoa tan ết n ết i ết au theo cách này, vì th ậm n ết i ết c ười n ết trong tôi càng dâng lên. Tôi đ ết m ột mình ra, l ịch l ịch t ết vào m ột c ười y.

Holder g ết n ết nh ờng không ch ờng b ết c ết chút nào, i ết ó khi n ết tôi i ết lên. Tôi mu ốn c ười ph ết i ết au ết n ết gi ờng nh ờng tôi. Tôi mu ốn c ười c ười nh ết n ết c ười nh ết gì mà nh ết n ết l ịch i ết nói v ết a r ết i ết g ết ra cho tôi. Tôi l ịch i ết t ết l ết n ết n ết a, c ười y ết m ết c. Khi Holder v ết n ết không ph ết n ết gì, tôi xô m ết nh ết lên ng ết c ười c ười. Tôi y ết th ết b ết o và liên t ết c - c ết g ết n ết tr ết l ết i ết t ết c ết n ết i ết au mà c ười v ết a m ết i ết ch ết n ết v ết vào tâm h ết n ết tôi. Tôi thu ết n ết m ết m ết th ết i ết vào ng ết c ười c ười, khi không có tác đ ết nh ết gì, tôi b ết t ết u th ếtét lên, ánh ết m, c ết g ết n ết vùng v ết y th ết thoát kh ết i ết vòng tay c ười hi ết n ết ã ô m ết l ịch y tôi. C ười xoay ng ết i ết tôi l ết ng ết tôi ch ết m ết vào ng ết c ười c ười, hai cánh tay tôi b ết khóa l ịch i ết ngang b ết ng.

“Hãy hít th ậm,” c ười th ết th ậm vào tai tôi. “Bình t ết nh ết l ịch i ết, Sky. Mình bi ết t ết c ười ang r ết i ết b ết i ết và s ết hãi, nh ờng có mình ết ây. Mình ết ây r ết i ết. Hãy hít th ậm i ết.”

Gi ờng c ười bình t ết nh ết và đ ết dành, tôi nh ết m ết nghi ết n ết hai m ết t ết l ết ng ết nghe. C ười hít m ết t ết h ết i ết sâu, ng ết c ười c ười ng ết nh ết p ết nh ết àng v ết i ết ng ết c ười tôi, bu ết c ười ph ết i ết hít th ết t ết ng ết h ết i ết ch ết m ết và sâu theo ch ết đ ết n. Khi tôi th ếtôi v ết vùng v ết y, c ười y ết t ết xoay ng ết i ết tôi l ịch i ết, kéo tôi ập vào ng ết c ười mình.

“Mình không mu ốn c ười au ết n ết th ậm này,” c ười y ết th ết th ậm, hai tay ô m ết l ịch y u ết tôi. “V ết th ậm mình m ết i ết không nói cho c ười bi ết.”

Kho ết nh ết kh ết c ười này tôi ch ết t ết nh ết n ết ra mình không h ết kh ếtóc. Tôi ã không kh ếtóc t ết í nào t ết khi Holder nói ra s ết th ết t, vì th ậm ch ờng có lý nào tôi ch ết u ết khu ết t ết ph ết c ết nh ết ng ết gì t ết n ết c ết m ết t ết ang ch ết c ết tu ếtôn ra. N ết c ết m ết t ết ch ết ng ết giúp gì cho tôi lúc này. Ch ếtúng ch ết khi n ết tôi th ếtêm y ết u ết u ết i.

Tôi ập tay lên ng ết c ười c ười kh ết y. Tôi th ết y ết mình mu ốn kh ếtóc h ết n ết là khi ết c ười ô m ết vì c ười đ ết ch ết u ết và an ết i ết tôi nhi ết u ết quá. Tôi không c ết n ết s ết an ết i ết c ết a ai h ết t. Tôi c ết n ết h ết c ết cách đ ết a vào chính mình ết m ết nh ết m, vì tôi ch ết có th ết tin chính mình - dù th ậm chí tôi v ết n ết nghi ết ng ết b ết n ết thân. T ết t ết c ết nh ết ng ết gì tôi t ết ng ết mình bi ết t ết u ết là gì đ ết i. Nh ết ng ết ai liên quan ết n ết ch ếtuy ết n ết này? Còn ai bi ết s ết th ết t ết không? Tôi th ết y ết mình không còn chút n ết i ết m ết tin nào n ết a. Không v ết i ết Holder, không v ết i ết m ết Karen... không v ết i ết c ết chính tôi.

Tôi lúi l i m t b ế, nhìn vào m t Holder. “C u có bao gi ờ nh nói cho mình bi t mình là ai không?” Tôi h i, nhìn tr ng tr ng vào c u. “S th nào n u mình không bao gi ờ ra? C u có nói cho mình bi t không? Hay c u s ẽ mình s r i xa c u và c u s ẽ không bao gi ờ có c h i ả mình lên gi ờ ng? Th nên c u m i l a đ i mình trong su t th i gian qua?”

Ánh m t Holder ấ y au ần khi nh ng l i nói y tuôn ra t ừ mi ng tôi. “Không ầu. M i chuy n tr ể ó không ph i v y. Và hi n t i c ng không nh v y. Mình không nói vì s ẽ nh ng gì s ẽ x y ra v i c u. N u mình nói ra, h s ẽ a c u i kh i m Karen. R t có th h s b t cô y và a c u v s ng v i b cho ần khi c u m i tám tu i. C u có mu n chuy n ó x y ra không? C u yêu quý m Karen và h nh phúc ầu. Mình không mu n làm m i chuy n ó l n.”

Tôi b t c i m t ti ng, l c ầu. Lý do c a c u ch ng h p lý chút nào. Ch ng có i u gì h p lý. “Tr ể h t,” tôi nói, “h s ẽ không t ng m Karen vào tù vì mình có th ể m b o m không bi t gì v chuy n này c . Th hai, mình ã m i tám tu i t th ể Chín r i. N u tu i c a mình là lý do ể c u không trung th c thì cho ần gi c u ph i nói v i mình r i ch ể.”

Holder day bóp ph ần gáy và nhìn xu ng ầu. Tôi không thích s ẽ lo l ng b n ch ần trên khuôn m t c u lúc này. Cách c u ph ần ng ch ng t c u v n ch ể a th ể th c h t m i chuy n.

“Sky, có quá nhi u th ể mình v n c n gi i thích v i c u.” C u ng ể c m t nhìn tôi. “Sinh nh t c u không ph i vào th ể Chín. Mà là mùng B y th ể Ng m. Ph i sáu th ể n a c u m i sang tu i m i tám. Còn Karen?” C u ti n m t b ế v phía tôi, c m l y hai tay tôi. “Cô y ph i bi t, Sky. Nh t nh cô y ph i bi t. C u hãy ngh ể. Còn ai khác có th ể làm chuy n này?”

Tôi l p t c rút tay và lúi l i. Tôi bi t c u y ầu r t kh ể tâm khi ph i gi kín chuy n này. Tôi có th ể th y trong m t c u n i ầu ần khi ph i nói ra v i tôi t t c . Nh ng tôi ã mang l i cho c u quy n ể c nghi ng t bu i u g p nhau, m i ầu xót tôi dành cho c u ầu b xua tan b i v i c c u ang c g ng nói cho tôi bi t m ể tôi có liên quan ần chuy n này.

“Hãy ầu a mình v ể,” tôi yêu c u. “Mình không mu n nghe gì n a. Mình không mu n bi t b t c ể i u gì ể m nay n a.”

C u y c g ng c m l y tay tôi, nh ng tôi g t i. “ Ể A MÌNH V Ể.” Tôi hét lên, r i b t u i ra xe. Tôi ã nghe ể r i. Tôi c n g p m . Tôi ch c n nhìn th y bà và ôm bà, ể bi t r ng tôi không hoàn toàn ần c trong chuy n này, v i ó chính là i u mà tôi ang c m th y.

Tôi i ần hàng rào tr ể Holder, c g ng trèo qua nh ng không c. Tay tôi ang run lên y u t. Tôi v n ang t loay hoay thì c u y l ng l xu t hi n ng sau và nâng tôi lên. Tôi nh y sang bên kia, i v xe.

Holder ng ị vào gh ỉ lái r ị óng c a, nh ng không kh ị ng xe. C u ch nhìn ch m ch m vô l ng, tay ắ t lên chìa khóa. Tôi quan sát bàn tay c u v ị c m xúc l n l n, vì tôi khao khát chúng ôm ch m l y tôi. Tôi mu n chúng ôm tôi, xoa l ng và tóc tôi, mu n Holder nói r ng t t c m ị chuy n r ị s n. Nh ng tôi c ng nhìn ôi tay y v ị s ghê t m khi ngh v cách c u ch m vào và ôm tôi tha thi t trong khi bi t rõ ang l a d ị tôi. Làm sao c u y có th bên tôi khi bi t h t s th t nh ng v n ị tôi tin vào nh ng ị u d ị trá. Làm sao tôi có th tha th cho c u y ây?

“Mình bi t t ng y th ầ là quá nhi u,” Holder kh ị nói. “Mình bi t nh v y. Mình s ầ a c u v , nh ng chúng mình c n nói ti p chuy n này vào ngày mai.” C u quay sang nhìn tôi v ị ánh m t c ng quy t. “Sky, c u không th ầ nói v ị Karen chuy n này. C u hi u ch ầ. Không th ầ nói cho ầ n khi chúng ta hi u rõ m ị chuy n.”

Tôi g t u nh ng b ầ. C u y không th ầ hoàn toàn hy v ng tôi s ầ không nói v ị m chuy n này.

C u xoay h n ng ị v phía tôi và v n ng ị ra, ắ t m t bàn tay lên l ng gh ầ tôi. “Mình nói nghiêm túc ầ y. Mình bi t c u không ngh cô y có th làm chuy n nh v y, nh ng cho ầ n khi chúng mình tìm hi u thêm, c u c n gi kín chuy n này. N u c u nói cho ai ó bi t, toàn b c u c s ng c a c u s thay ầ i. Hãy t ầ cho mình th ầ gian ầ cân nh c m ị th ầ. Xin c u. Hãy h a v ị mình c u s ầ i n h t ngày mai. Sau khi chúng mình nói chuy n ti p. Nhé?”

C m xúc lo s ầ trong l ầ nói c a c u xuyên th u tim tôi và tôi l ầ g t u, nh ng l n này tôi th c s ầ ng ý.

Holder nhìn tôi giây lát r ầ t t quay l ầ kh ầ ng, cho xe ch y ra ầ ng. C u lái su t h n n m cây s ầ mà ch ng nói gì cho ầ n khi v n l ầ d n vào nhà tôi. Tôi ắ t m t tay lên n m c a, toan b ầ c ra kh ầ xe thì c u y c m l y tay kia.

“ ầ i ầ,” c u y nói. Tôi d ng, nh ng không quay l ầ i. Tôi gi ầ nguyên m t chân trên xe, m t chân d ầ ng, m t h ầ ng v phía c a nhà. Holder ầ a tay lên vu t m t d ầ tóc sau tai tôi. “ ầ em nay c u s ầ không sao ch ầ?”

Tôi th ầ dài tr ầ c câu h ầ quá ngây ngô. “B ng cách nào?” Tôi ng ầ tr ầ vào gh ầ, quay m t v ầ phía c u y. “Làm sao mình có th ầ n ầ c sau ầ em nay?”

C u y ch ầ nhìn tôi, ti p t c ầ a tay vu t ve nh ng l n tóc m t bên ầ. “Mình ch t m t... khi ầ c u ầ nh th ầ này. Mình không mu n ầ c u m t mình. Mình quay l ầ sau m t ti ng n a ầ c không?”

Tôi biết Holder muốn hỏi liệu cậu có thể vào qua cửa sổ phòng và nói chuyện với tôi không, nhưng tôi lặp lại câu trả lời. “Mình không thể,” giọng tôi thật buồn. “Quá khó khăn lúc này. Mình chắc nên suy nghĩ. Mình sẽ gặp cậu ngày mai, vậy nhé?”

Cậu đứng ở rìa tay khi má tôi rơi xuống đất, ánh mắt vẫn dõi theo trong lúc tôi ra khỏi xe và bước đi.

Chương 28 Ngày 28 Tháng 10 Năm 2012

12:37 Sáng

Bỏ qua cửa sổ và đi vào phòng khách, tôi mong sẽ cảm thấy mình trong cảm giác thoải mái mà tôi đang cần ngay lúc này. Tôi cần sự thân thuộc ngay trong ngôi nhà này trên tầng trệt, không còn thấy buồn nữa. Đây là ngôi nhà của tôi, nơi tôi sống với mẹ Karen... người phụ nữ yêu thương tôi và sẽ làm bất cứ điều gì vì tôi, bởi vì Holder có nghĩa.

Ngồi trong phòng khách tối om, tôi cảm thấy ói trào dâng, nhưng chần chờ. Tôi đang nhìn quanh với niềm hoài nghi, nhưng vẫn ghét phải nhìn thấy mình thật sự khác hoàn toàn khác lúc này.

Tôi đi qua phòng khách, đứng liếc ngoài cửa phòng mẹ Karen. Tôi leo lên giường với bà, nhưng nằm trong phòng trống. Tôi chưa bao giờ buồn ngủ bên cạnh như lúc này, nhưng tôi không có giường của mẹ. Có lẽ tôi chưa sẵn sàng đi ngủ với bà. Thay vào đó, tôi đi xuôi hành lang dẫn vào phòng mình.

Ánh sáng từ phòng chiếu ra qua khe hở dưới cánh cửa. Tôi đặt tay lên nắm cửa, thật may mắn. Mẹ Karen đang ngủ trên giường với tôi. Bà nhìn lên khi nghe thấy tiếng cửa mở, bèn lặp lại câu trả lời.

“Con à ài àu?” Nét mặt bà rất lo lắng, nhưng giọng nói lại có phần thoải mái. Họ có thể là thật đấy.

“Con đi với Holder. Mẹ không bao giờ nói chuyện gì con phải có một nhà mẹ.”

Bà ch tay về phía giường. “Con ngủ đi con. Mẹ con mình cần nói chuyện.”

Lúc này mẹ tôi vẫn có vẻ rất khác. Tôi thận trọng quan sát. Tôi thấy mình như đang giả vờ là mẹ của con gái ngoan ngoãn trong khi đứng ở đây. Giọng nói tôi đang đi tìm kiếm trong bóng tối. Cuộc sống này kỳ lạ. Tôi vẫn phía

gi ờng, tôi ng ị xu ờng, không bi t chuy ờn gì khi ờn bà ờn ị gi ờn. Tôi ph ờn nào hy v ờng bà ờn ã bi t t t c ờnh ng ời tôi bi t t ị nay. Th ờ s ờ d ờ dàng h ờn cho tôi khi bi t ờu câu chuy ờn v ị bà.

M ờ Karen ng ị xu ờng c ờnh tôi r ị quay ờu sang. “Con không ờc g ờ p c ờ u y ờn a,” bà nói v ị v c ờng quy t.

Tôi ch ờ p m t s ờng s ờ. Tôi không ngh ờ chuy ờn l ị liên quan ờn Holder. “Sao c ờ ?” Tôi b ờ r ị. “T ị sao ờ ?”

Bà lu ờn tay vào túi áo, l ờ y ra chi c ờ ị n tho ị c a tôi. “ ờy là cái gì.” Bà nói qua hàm r ờng nghi ờn ch t.

Tôi nhìn chi c ờ ị n tho ị b ờn m ch t trong tay bà. Bà nh ờn m t ph ờm r ị gi m ờn hình lên tr ờc m t tôi. “Nh ờng tin nh ờn này là cái th ờ gì, Sky? Chúng th t kinh t m. C ờ u ta nói v ị con nh ờng ị u kinh kh ờng và ị b ờ ị.” Bà ờ chi c ờ ị n tho ị xu ờng gi ờng, n m tay tôi. “T ị sao con l ị cho phép mình ị v ị m t ng ị ị x v ị con nh ờ v y? M ờ ờu có nuôi d ờ y con t ị t th ờ ?”

Bà không l ờn t ị ng ờn a. Lúc này bà ờng óng vai m t bà m ờ y lo l ờng quan tâm.

Tôi si t ch t tay bà tr ờn an. Tôi bi t ch c ch ờn mình s ờ g ờ p r c r ị khi s ờ d ờng ị n tho ị, nh ờng tôi c ờn bà bi t r ờng nh ờng tin nh ờn ó hoàn toàn không gi ờng nh ờng gì bà ngh ờ. Th c s ờ tôi c ờm th y h ờ l b ch khi chúng tôi nói v ờ chuy ờn này. S ờ v ị nh ờng v ờn m ờ ị mà tôi ờng g ờ p ph ờ ị, có v ờnh chuy ờn này không ờng ph ờ ị nh c ờn.

“M ờ, c ờ u y ờu ờy. C ờ u y g ờ ị cho con nh ờng tin nh ờn ó ch ờ tr ờu vui th ời.”

Bà b t c ờ ị chán n ờn và l c ờ u ph ờn ị. “C ờ u ta có cái gì ó không t t, Sky. M ờ không thích cách c ờ u ta nhìn con. C ờ cách c ờ u ta nhìn m ờ. V ị c c ờ u ta mua cho con m t chi c ờ ị n tho ị mà không tôn tr ờng nh ờng nguyên t c c a m ờ cho th y c ờ u ta thi u tôn tr ờng ng ờ ị khác nh ờ th ờ nào. Không c ờn bi t m y tin nh ờn y là th t hay ờu, m ờ không tin c ờ u ta. M ờ c ờng không ngh ờ con nên tin c ờ u ta.”

Tôi ch m ch m nhìn m ờ. Bà v ờn ờng nói, nh ờng nh ờng suy ngh ờ trong ờu tôi m ờ lúc m t l n h ờn, l n át ị t t c ờnh ng l ị bà ờng c ờ g ờng nh ờ ị nhét vào não tôi. Bàn tay tôi b ờng t m h ời, tôi có th c m nh ờn c ờ trái tim mình p ờ hình th ch trong m ờng nh ờ. T t c ờnh ng ý k ờn, l a ch ờn và nguyên t c c a bà l óe lên trong ờu tôi, tôi c ờ g ờng tách riêng chúng ra và cho vào t ờng ch ờng, nh ờng t t c c d ờn vào nhau thành m t m h ờn ờn. Tôi k ờo ý ngh ờ u tiên ra kh ờ ờng câu h ờ ị và lên t ị ng h ờ ị bà.

“T i sao con không th s d ng i n tho i?” Tôi thì th m. Tôi không ch c câu h i c a mình có to m nghe th y không, nh ng bà không nói n a, nên h n bà ã nghe th y.

“C internet n a,” tôi nói thêm. “T i sao m không mu n con dùng internet?”

Nh ng câu h i nh m t th thu c c trong u, tôi c m th y mình ph i nói ra t t c . M i chuy n ang b t u xâu chu i v i nhau. Tôi hy v ng chúng ch là ng u nhiên. Tôi hy v ng m ã che ch tôi su t cu c i vì bà yêu tôi và mu n b o v tôi. Nh ng sâu trong áy lòng, t t c ang nhanh chóng tr nên rõ ràng - tôi c che ch trong su t cu c i này b i bà ang gi u tôi.

“Sao m l i cho con h c t i nhà?” Tôi h i, l n này l n ti ng h n.

ôi m t m Karen m to. Rõ ràng bà không bi t i u gì ang thúc y tôi th t ra nh ng câu h i này. Bà ng lên, cúi xu ng nhìn tôi. “Con không c ch t v n ng c l i m v nh ng chuy n này, Sky. Con s ng trong nhà c a m và s tuân theo nguyên t c c a m .” Bà ch p l y chỉ c i n tho i lên gi ng r i i v phía c a. “M c m con. Ph i trong nhà. Không i n tho i. Không b n trai. Chúng ta s nói v chuy n này ngày mai.”

Bà óng s m cánh c a sau l ng. Tôi l p t c s p xu ng gi ng, c m th y vô v ng h n c tr c khi b c vào nhà.

Tôi không th oán úng. ó ch là s trùng h p, tôi không th oán úng. Bà không th hành ng nh v y. Tôi nu t n c m t, không mu n tin vào i u ó. Ph i có m t cách gi i thích khác. Có th Holder ã nh m. Có th m Karen ã hi u nh m.

Tôi bi t chính tôi m i nh m.

Tôi c i váy, trông vào m t chi c áo phông r i t t i n, chui vào ch n. Hy v ng ngày mai khi t nh d y tôi s nh n ra c êm nay ch là m t c n ác m ng. N u không ph i nh v y, tôi không bi t mình còn có th ch p nh n thêm nh ng gì tr c khi hoàn toàn ki t s c. Nhìn lên nh ng ngôi sao ang sáng l p lánh trên u, tôi b t u m chúng. Tôi y t t c m i ng i, m i th ra kh i u và t p trung, t p trung, t p trung vào nh ng ngôi sao.